

בס"ד. ר"ד* יום א' פ' אמור, י"ד אייר, פסח שני, ה'תשכ"א.
 — להתלמידות המסיימות תי' דשיבת יסודי התורה דוויינלאנד נ.דזש. בחדרו הק' —
 בודאי יודעות הנכן שהמייסד של שיטת החסידות הי' הבעל-שם-
 טוב.

הבעש"ט אמר¹ שאין דבר שהוא במקרה, ומכל דבר שאדם רואה
 או שומע, ביכלתו ללמוד ממנו.
 היום הוא פסח שני:

בזמן שביהמ"ק הי' קיים, הי' כל אחד מישראל צריך להביא קרבן
 פסח ב"ד בניסן. ומי שלא הי' יכול לעשות זאת, מפני שהי' טמא, או
 שהי' בדרך רחוקה — הי' יכול וצריך להביא קרבן פסח שני, ב"ד
 באייר².

ואע"פ שבימינו אלו אין לנו ביהמ"ק וקרבות, מ"מ, ישנם כל ענינים
 אלו ברוחניות, כי, את הרוחניות לא יכולים אומות-העולם ליטול מאתנו³.
 והלימוד מענינו של פסח שני:

אם מישהו החמיץ הזדמנות לקיים מצוה — אין זה אבוד, ח"ו,
 ובודאי יכול לתקן זאת (ע"י תשובה, וכיו"ב).

וכשם שכאשר באו להקריב קרבן פסח, לא באו בעצבות, אלא
 בשמחה, כך גם כאשר יהודי החמיץ קיום מצוה ושב בתשובה ומתקן
 זאת, עליו לעשות זאת בשמחה.

*

יהי רצון שתמשיכו את לימודי היהדות, ולא רק לתקן את העבר
 (אם הי' איזה חסרון), אלא גם להוסיף ולהתעלות בלימוד היהדות, תורה
 ומצוות.

(2) בהעלותך ט, יו"ד ואילך.
 (3) ראה גם סה"ש תרפ"ז ע' 169. וש"נ.
 (4) ראה שיחת פסח שני תש"א ס"ה
 (סה"ש תש"א ע' 115) — נעתק ב"היום יום"
 יד אייר, פסח שני.

(* על רשימת ההנחה שבספריית אגודת
 חסידי חב"ד תיקן כ"ק אדמו"ר שליט"א איזה
 תיקונים בכתי"ק (המו"ל).
 (1) ראה כתר שם טוב בהוספות סרכ"ג
 ואילך. וש"נ.